

Σ' αυτούς τους καιρούς του σκοταδισμού και των κακών ειδήσεων αξίζει να ανατρέξουμε στο τραγούδι «Κεμάλ», μουσική Μ. Χατζιδάκη, σίχοι Ν. Γκάτσου. Έμπνευση για τους δημιουργούς του στάθηκε ένας νεαρός Άραβας τον οποίο συνάντησε ο συνθέτης στη Ν. Υόρκη τον χειμώνα του '68, ο οποίος είχε φύγει από τόπο του εξαιτίας κάποιων πολιτικών διώξεων, αλλά με την πιθανότητα αυτό να ήταν απλώς ένα πρόσχημα. Ο Γκάτσος εκ των υστέρων, γράφοντας τους στίχους στα ελληνικά, τον έκανε Άραβα πρίγκιπα να προστατεύει τους αδυνάτους, κάτι που αποτελεί παραμυθικό στοιχείο και όχι πραγματικότητα. Όμως, Άραβας πρίγκιπας ή ανώνυμος μουσουλμάνος, χαμένος στη ζούγκλα της Νέας Υόρκης, τι σημασία έχει; Του χρωστάμε ένα από τα καλύτερα τραγούδια μας - και μελαγχολικά επίκαιρο.

Οι στίχοι έχουν ως εξής:

Ακούστε τώρα την ιστορία του Κεμάλ
ενός νεαρού πρίγκηπα της Ανατολής,
απόγονου του Σεβάχ του θαλασσινού,

που νόμισε ότι μπορεί να αλλάξει τον κόσμο.
Αλλά πικρές οι βουλές του Αλλάχ
και σκοτεινές οι ψυχές των ανθρώπων.

Στης Ανατολής τα μέρη μια φορά και έναν καιρό
ήταν άδειο το κεμέρι, μουχλιασμένο το νερό.
Στη Μοσούλη, τη Βασόρα , στην παλιά τη χουρμαδιά
πικραμένα κλαίνε τώρα της ερήμου τα παιδιά.

Κι ένας νέος από σόι και γενιά βασιλική
αγροικάει το μοιρολόι και τραβάει κατά εκεί.
Τον κοιτάν οι Βεδουίνοι με ματιά λυπητερή
κι όρκο στον Αλλάχ τους δίνει, πως θ' αλλάξουν οι καιροί.

Σαν ακούσαν οι αρχόντοι του παιδιού την αφοβία
ξεκινάν με λύκου δόντι και με λιονταριού προβιά.
Απ' τον Τίγρη στον Ευφράτη κι απ' τη γη στον ουρανό
κυνηγάν τον αποστάτη να τον πιάσουν ζωντανό.

Πέφτουν πάνω του τα σίφη, σαν ακράτητα σκυλιά
και τον πάνε στο χαλίφη να του βάλει τη θηλιά.
Μαύρο μέλι μαύρο γάλα ήπιε εκείνο το πρωί
πριν αφήσει στην κρεμάλα τη στερνή του την πνοή.

Με δυο γέρικες καμήλες μ' ένα κόκκινο φαρί
στον παράδεισο τις πύλες ο προφήτης καρτερεί.
Πάνε τώρα χέρι χέρι κι είναι γύρω συννεφιά
μα της Δαμασκού τ' αστέρι τους κρατούσε συντροφιά.

Σ' ένα μήνα σ' ένα χρόνο βλέπουν μπρος τους τον Αλλάχ
που απ' τον ψηλό του θρόνο λέει στον άμυαλο Σεβάχ:
«Νικημένο μου ξεφτέρι δεν αλλάζουν οι καιροί,
με φωτιά και με μαχαίρι πάντα ο κόσμος προχωρεί»

Καληνύχτα Κεμάλ, αυτός ο κόσμος δε θα αλλάξει ποτέ.

Καληνύχτα...